

בש"פ 9379/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 9379/16

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי
סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1962

תאריך הישיבה: ח' בכסלו התשע"ז (8.12.2016)

בשם המבקשת: עו"ד סיגל בלום

בשם המשיב: עו"ד דן באומן

החלטה

1. ביום 16.2.2016 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו שורה של עבירות מין בביתו הקטינה (להלן: המתלוננת) וכמו כן עבירות של איומים ותקיפה של אחיה ואחותה הקטינים של המתלוננת. עניינו של האישום הראשון בעבירות מין שביצע המשיב במתלוננת, בעת שזו הייתה כבת 7-9. נטען כי בין השנים 2007-2009 בעת שהמתלוננת הייתה מגיעה לדירת המשיב - שהתגורר בנפרד מאמה - הוא ביצע בה מעשי אינוס, מעשי סדום ומעשים מגונים במספר הזדמנויות שונות. כנטען, במהלך התקופה איים המשיב על המתלוננת באומרו כי אם תספר על המעשים יפגע בה. באחד המקרים המשיב איים אף על אחותה של המתלוננת, לבל תספר על המעשים. עוד עולה כי בחודש מרץ 2015

פגש המשיב את המתלוננת וביצע בה מעשים מגונים. על רקע זה - כנטען בכתב האישום - ביצעה המתלוננת כמה ניסיונות אובדניים, והיא אושפזה בבית החולים "אברבנאל" (שם היא מאושפזת גם היום). עניינו של האישום השני בטענות המאשימה שלפיהן תקף המשיב את שלושת ילדיו - ובהן המתלוננת - במספר הזדמנויות שונות.

2. יחד עם הגשת כתב האישום התבקש מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. עוד באותו היום (16.2.2016) הורה בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטת ש' יעקובוביץ) כי הדיון יידחה לבקשת בא כוחו של המשיב; וכי בשלב זה יעמדו בעינם תנאי השחרור שבהם הוא נתון למן חקירתו - היינו מעצר בית בבית אמו ופיקוח אמו ואחיו. ביום 18.2.2016 קבע בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ב' שגיא) כי אמו של המשיב תשמש מפקחת יחידה. נוסף לכך, הורה בית המשפט על עריכת תסקיר בעניינו של המשיב. בהמשך לאמור, אישר בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ב' שגיא) ביום 21.2.2016 את בקשת המשיב לצרף את בת זוגו (להלן: בת הזוג) כערבה וכמפקחת לקיום תנאי מעצר הבית בביתה. בהחלטה נוספת מיום 3.3.2016 הורה בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ב' שגיא) על צירוף מפקחת נוספת.

3. ביום 9.3.2016 הוגש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב (להלן: התסקיר). מהתסקיר עולה כי למשיב עבר פלילי הכולל צריכת סמים קשים, כמו גם הרשעה במגוון עבירות וריצוי עונשי מאסר בפועל. שירות המבחן ציין כי בשיחה עמו תיאר המשיב קושי סביב הפסקת שגרת חייו ועבודתו נוכח מעצרו הנוכחי. אשר לקשר עם המתלוננת, צוין כי המשיב מתקשה להכיר בפגיעות שהסב לה ובמצבה הנפשי; וכי הוא "מנותק ברמה הרגשית ממשמעות מצבה". שירות המבחן העריך כי המשיב "נוטה להתנהגות פוגענית ובעייתית כלפי סביבתו"; וכי התנהלותו מאופיינת בדפוסים כוחניים, תועלתניים ו"דרשניים כלפי סביבתו". צוין כי גורמים אלה - בצירוף תחושת קורבנות ופגיעות שמבטא המשיב - מהווים גורמי סיכון להתנהגות כוחנית ופורצת גבול. עוד צוין כי שחרור המשיב בקרבה למתלוננת עלול ליצור "חוות חוסר מוגנות ופגיעה באפשרותה להשתחרר בהמשך מאשפוזו". נוכח האמור, ולאחר שקיים שיחות עם המפקחים שנקבעו למשיב, העריך שירות המבחן כי אין בהם כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב. לבסוף בא שירות המבחן בהמלצה שלפיה "החלופה הנוכחית ו[ה]פיקוח הקיים אינו יכול להפחית מרמת הסיכון במצבו [של המשיב]".

4. ביום 13.3.2016 הורה בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ב' שגיא) על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. נקבע כי קיימות ראיות לכאורה לאישומים המיוחסים למשיב (שאף בא כוחו לא כפר בקיומן). נקבע כי התשתית הראייתית האמורה מקימה שתי עילות מעצר בעניינו של המשיב: האחת, עילת מסוכנות "בעוצמה משמעותית הנלמדת מהמעשים החמורים אשר ביצע לכאורה [...] וכן מעברו הפלילי". השנייה, חשש לשיבוש הליכי משפט באופן של הדחת עדים. צוין כי "די לראות את התנהלותו הנתענת של המשיב אל מול בנותיו על-מנת להבין כי מדובר בעילה בעוצמה לא מבוטלת". בנתון לכך, ובשים לב לעמדת שירות המבחן אשר למפקחים המוצעים על ידי המשיב, נקבע כי אין בחלופות המוצעות על ידו כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו ואת החשש לשיבוש הליכי משפט. לפיכך, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. ערר שהגיש המשיב על החלטה זו נמחק על ידי בית משפט זה (השופט מ' מזוז) ביום 8.5.2016. ביום 20.4.2016 דחה בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ב' שגיא) בקשה לעיון חוזר שהגיש המשיב בעילה של "שינוי משמעותי" בתשתית הראייתית, שיסודה בטענה כי המתלוננת בדתה את תלונתה נגד המשיב. בית המשפט מצא לדחות טענה זו, שכן הקביעה בדבר קיומה של תשתית ראייתית לכאורית בעניינו של המשיב לא נשענה אך על הודעות המתלוננת, אלא גם על עדויות וראיות נוספות. על החלטה זו הגיש המשיב ערר לבית משפט זה. ביום 14.6.2016 חזר בו המשיב מהערר, נוכח המלצת בית המשפט (השופטת ע' ברון). בהחלטתה ציינה חברתי השופטת ע' ברון כי "לעת הזו אכן קיימת תשתית ראייתית לכאורית בעוצמה הנדרשת, כאשר המסוכנות היא אינהרנטית לעבירות המיוחסות לעורר [המשיב - ע' פ']".

5. מכאן הבקשה שלפניי, שבגדרה מתבקש בית המשפט להאריך את מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). נטען כי מעשיו של המשיב מקימים עילת מעצר סטטוטורית של מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1) (ב) לחוק המעצרים. זאת שכן מסוכנות המשיב נלמדת מחומרת מעשיו כלפי המתלוננת, וממספר הפעמים הרב שבהן פגע בה. עוד נטען כי כלפי המשיב קיימות עילות מעצר נוספות שכן הוא מואשם בביצוע עבירות אלימות בתוך המשפחה וקיים חשש כי הוא ינסה לשבש הליכי משפט (ראו סעיף 21(א)(1)(ג)(5) וסעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים). בעניין המסוכנות הנשקפת מהמשיב הפנתה המבקשת לתסקיר שירות המבחן; ולעברו הפלילי הכולל 14 הרשעות קודמות - בין היתר - בעבירות סמים, רכוש ואלימות, שבגינן אף ריצה עונשי מאסר בפועל. אשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי נטען כי פרשת התביעה הסתיימה זה מכבר, ונקבע מועד לתחילת פרשת ההגנה ביום 16.1.2016, המצוי בתוך תקופה הארכת המעצר המבוקשת.

6. ביום 8.12.2016 קיימתי דיון בבקשה. המבקשת חזרה על טענותיה האמורות. מנגד, טען בא כוחו של המשיב לעניין המסוכנות הנשקפת ממנו כי זה האחרון היה משוחרר בתנאים בתקופת חקירתו במשטרה, וכי ניתן ללמוד מכך על רמת המסוכנות הנשקפת ממנו. בהקשר זה צוין כי המתלוננת שוהה כיום בבית החולים "אברבנאל", ולפיכך היא מוגנת ואין חשש שמא תפגוש באקראי במשיב. לבסוף, טען בא כוחו של המשיב כי יש להורות על מעצרו בפקוח אלקטרוני.

7. לאחר שעיינתי בבקשה והאזנתי לטענות הצדדים בדיון לפניי, מצאתי לקבלה. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם - שעומדת לו חזקת החפות - לחירות, לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ועל תקינות ההליך הפלילי (בש"פ 7728/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (13.20.2016)). במסגרת איזון זה על בית המשפט לשקול את המסוכנות הנשקפת מהנאשם; את החשש מפני הימלטותו; את חלופי הזמן מאז מעצרו; ואת קצב ניהול ההליך העיקרי, כמו גם זהות הגורם שאחראי להימשכות ההליך (בש"פ 4780/16 מדינת ישראל נ' נחמני, פסקה 4 (21.4.2016)). במקרה דנן, המסוכנות הנשקפת מהמשיב ברורה, נוכח המעשים המיוחסים לו. כידוע, מסוכנות מיוחדת נשקפת ממי שמיוחסות לו עבירות מין כלפי קטינים בתוך המשפחה "המבוצעות לרוב תוך ניצול סמכות ושליטה נפשית ופיזית בקורבנות" (בש"פ 6013/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (11.9.2014)). זאת בפרט משבענינו של המשיב אופי המעשים מלמד כי המסוכנות הנשקפת ממנו אינה מוגבלת אך לבני משפחתו. המסוכנות הנשקפת מהמשיב נלמדת אף מתסקיר שירות המבחן, שנמנע מלבוא בהמלצה על שחרורו לחלופות המוצעות, ומהחלטתה של חברתי השופטת ע' ברון - שעליה עמדתי מעלה - שלפיה, "המסוכנות היא אינהרנטית לעבירות המיוחסות לעורר [המשיב - ע' פ']". לכך אוסיף כי למשיב עבר פלילי עשיר במגוון עבירות הכולל עונשי מאסר בפועל. אשר להתקדמות ההליך: לעת הנוכחית קבוע מועד לתחילת פרשת ההגנה - המצוי בתוך תקופת המעצר המבוקשת - והמשיב לא הצביע על כך שהאחריות להימשכות ההליכים עד כה היא לפתחה של המבקשת. בנתון לכך, לא מצאתי כי בשלב זה הוסטה נקודת האיזון באופן המצדיק את שחרורו של המשיב. בצד האמור, בהינתן האמור בהקשר זה בהחלטת השופטת ע' ברון, ככל שבידי המשיב אפשרות להציע חלופה שטרם נבחנה על ידי שירות המבחן, הוא רשאי לפנות לבית המשפט המחוזי בבקשה לעיון מחדש, ובית המשפט המחוזי יחליט בה כחכמתו.

הבקשה מתקבלת אפוא. מעצרו של המשיב מוארך ב-90 ימים החל מיום 13.12.2016 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 34084-02-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו - לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ב בכסלו התשע"ז (12.12.2016).

ש ו פ ט
